

**BISERICA BAPTISTĂ BUNAVESTIRE
BUGUREȘTI**

URMĂRIȚI SFINTIREA!

Ep. Evrei 12:14

2013

INTRODUCERE

*„Urmăriți pacea cu toți și sfințirea,
fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.”*

(Evrei 12:14)

În timp ce căutam să schițez un ghid de studiu biblic despre evanghelizare, m-am simțit îndemnat să scriu despre sfințire. Sunt deplin încredințat că tema: URMĂRIȚI SFINȚIREA ! este absolut necesară bisericii Bunavestire în perioada pe care o traversăm. Fără nici o altă introducere, vreau să adresez un apel tuturor celor ce se închină duminica împreună cu biserica Bunavestire, să se implice într-unul din grupurile mici de ucenicie ale bisericii pentru a beneficia de creștere duhovnicească, învățând și practicând sfințirea. Învățătura despre sfințire și importanța trăirii în sfințenie străbat atât Vechiul, cât și Noul Testament.

Apostolul Petru scrie: „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus la arătarea lui Iisus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: 'Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!'" (1 Petru 1:13-16).

Scopul acestui studiu este să atragă atenția asupra importanței lucrării de sfințire în viața celui mântuit și să ofere încurajare celor ce doresc să devină ucenici devotați ai Domnului Iisus. Din diversitatea abordărilor teologice asupra sfințirii, am căutat să păstrăm aspectele practice, fără să intrăm în dezbateri contradictorii. Fiecare abordare teologică aduce o contribuție însemnată la înțelegerea acestei teme, când o privim în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea este important să cercetăm Cuvântul cu inima deschisă, cu credință și rugăciune.

Pastor, Vasile Al. Talos

25 Ianuarie 2013

Pentru întocmirea acestui ghid de studiu biblic am consultat următorul material bibliografic:

Called to be Holy, by Dr. John N. Oswalt, 1999;

The Holiness of God, by R.C. Sproul, 1985;

Five Views on Sanctification (*Cinci Concepții despre Sfințire*), 1987 (1999);

True Spirituality (*Adevărata Spiritualitate*), by Francis A. Schaeffer, 1972 (2008);

Teologie Sistematică, de Wayne Grudem, 2004;

The Forgotten Blessing, *Rediscovering the Transforming Power of Sanctification*,
by Henry Lolloman, 1999

GHID DE STUDIU BIBLIC PENTRU GRUPURILE DE UCENICIE

Ghidul de studiu biblic este destinat cu precădere grupurilor mici de ucenicie. Pregătirea fiecărei lecții de studiu biblic presupune Citire, Meditație și Rugăciune asupra pasajelor biblice recomandate pentru fiecare zi. Această pregătire se face zilnic, în familie sau individual. Ar fi de dorit ca la întâlnirea grupului, fiecare participant să prezinte pe scurt materialul unei zile, astfel încât lecția săptămânii respective să fie reîmprospătată întregului grup. Discuția în grup trebuie să fie cât mai liberă, iar liderul să încurajeze participarea tuturor prin întrebări relevante. Totodată el trebuie să focalizeze discuția grupului asupra temei respective.

În viziunea bisericii Bunavestire, grupurile mici reprezintă modalitatea de manifestare a comunității de credință, speranță și iubire creștină prin care se facilitează procesul de ucenicizare a fiecărui credincios sau căutător după Dumnezeu. Biserica crește spiritual și numeric prin implicarea în părtășie, slujire și mărturisire a fiecărui „mădular” și se zidește în dragoste (Efeseni 4:16). Grupurile mici se adună în case, după modelul bisericii din veacul apostolic. (Vezi: Fapte 2:46; 5:42; 8:3; 12:12; 20:20; Romani 16:3-5, 10, 14, 15; 1 Corinteni 16:19; Filipeni 4:22; Coloseni 4:15; Filimon 1-2).

Grupurile mici de ucenicie din biserică au în vedere întreaga familie, nu numai persoana luată individual. Și aceasta deoarece, tu ai o familie (dacă ești căsătorit) sau vei avea o familie (dacă încă nu ești căsătorit) și oricum ai nevoie de familia duhovnicească a bisericii (mai ales atunci când ai rămas singur). Îndemnăm familiile să-și aducă și copii la întâlnirile grupului. La întrebarea de ce o familie ar trebui să participe în grupuri mici cu alte persoane și nu ar fi mai bine ca fiecare familie să petreacă acel timp împreună acasă, răspunsul este că pe de o parte, grupul modelează și încurajează devoțiunea familiei. Și fiecare familie și persoană are nevoie mereu de încurajare pe calea credinței pentru a nu aluneca în delăsare. Pe de altă parte suntem chemați să îi slujim pe alții (Efeseni 4:16).

În grupurile mici de ucenicie se pot împlini îndemnul Duhului Sfânt: „Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții.” (Coloseni 3:16). „Îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi.” (Evrei 3:13). „Mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții.” (1 Tesaloniceni 5:11). „Slujiți-vă unii altora în dragoste.” (Galateni 5:13). „Purtați-vă sarcinile unii altora.” (Galateni 6:2). „Mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele.” (1 Corinteni 12:25). Atmosfera care domnește în întâlnirile grupurilor mici trebuie să fie una de acceptare, sinceritate și dragoste; fără duh de judecată și bârfă.

Grupul se adună în părtășie și închinare în jurul persoanei Domnului nostru Iisus Hristos, care a promis: „Acolo unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, sunt și eu în mijlocul lor.” (Matei 18:20). Această prezență are menirea de a forma ucenici devotați Domnului Iisus. Dacă în Legea lui Moise, un om era omorât pe mărturia a doi sau trei martori, în Noul Legământ, scopul muștrării este îndreptarea și câștigarea celui ce a păcătuit. „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu.” (Galateni 6:1).

URMĂRIȚI SFINȚIREA!

S-ar putea ca unii să citească în fugă aceste pagini dintr-o curiozitate „teologică” și să piardă astfel ocazia de a petrece timp cu Dumnezeu pentru creștere duhovnicească. Alții, se vor simți intimidati de tema propusă, și conform unui vechi obicei românesc — *este mai bine să nu știi, decât să știi și să nu faci* — aceștia să piardă bucuria descoperirii harului sfințitor al lui Dumnezeu. Dumnezeu spune: „*Poporul Meu piere din lipsă de cunoaștere.*” (Osea 4:6). Domnul Iisus promite: „*Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi.*” (Ioan 8:31—32). Pavel spune, cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi!

Când abordați o sesiune, nu încercați să răspundeți la toate întrebările referitoare la toată tema sfințirii. Parcurgeți pas cu pas pasajele biblice și dați importanță Cuvântului lui Dumnezeu. De exemplu, ce legătură are sfințirea cu porunca: „*Să nu vorbești de rău pe un surd și să nu pui înaintea unui orb nimic care să-l poată face să cadă, ci să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.*” (Levitic 19:14). Dumnezeu spune, Eu îi prețuiesc pe oameni așa cum sunt; și voi să faceți ca Mine. Deci, nu pierdeți detalii prețioase din Cuvântul lui Dumnezeu!

Temele studiului biblic și calendarul sesiunilor sunt:

1. De ce Sfințirea ?	3.02.2013
2. Tripla dimensiune a Sfințirii.	10.02.2013
• <i>Aprofundare</i>	17.02.2013
3. Oglindirea Sfințeniei lui Dumnezeu.	24.02.2013
4. Sfințire prin Unirea cu Hristos.	3.03.2013
• <i>Aprofundare</i>	10.03.2013
5. Sfințirea lucrată de Duhul.	17.03.2013
6. Ce lipsește credinței voastre.	24.03.2013
• <i>Aprofundare</i>	31.03.2013
7. Sfințirea prin Cuvânt și Rugăciune	7.04.2013
8. Părtășia frățească și Sfințirea.	14.04.2013
• <i>Aprofundare</i>	21.04.2013
9. Providența Divină și Sfințirea.	19.05.2013
10. Lupta spirituală și Sfințirea.	26.05.2013
• <i>Aprofundare</i>	2.06.2013
11. Sfințiți pentru Slujire	9.06.2013
12. Urmăriți zilnic Sfințirea!	16.06.2013
• <i>Aprofundare</i>	23.06.2013
EVALUARE	30.06.2013

În biserica Bunavestire, citirea pasajelor biblice și pregătirea studiului biblic începe Luni, 28 Ianuarie 2013. După parcurgerea materialului prezentat în două sesiuni, urmează o sesiune de aprofundare, care dă posibilitatea unei abordări mai personale și mai practice. Astfel, ritmul studiului va fi încetinit ca să petrecem mai mult timp în Cuvântul lui Dumnezeu, și ca să poată participa și cei ce pierd pe parcurs o sesiune. În perioada 22 Aprilie 18 Mai 2013, cu ocazia sărbătorilor de Paști (Intrarea în Ierusalim, Învierea Domnului și Duminica Tomii), vom avea o pauză. Încheierea studiului se va face cu o evaluare, în ultima Duminică (săptămână) 30 Iunie 2013.

SESIUNEA 1 – DE CE SFINȚIREA?

„Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul.
Eu v-am pus deoparte dintre popoare ca să fiți ai Mei.” (Levitic 20:26)

Sensul de bază al cuvântului *a sfinți* este „a pune deoparte”, sau „a consacra”; el derivă din cuvântul ebraic *qadas* (*qadosh*=sfânt), care înseamnă „a separa” sau „a despărți”. Astfel, poporul Israel a fost sfințit pentru Domnul dintre toate celelalte popoare (Deut. 7:6—11). Biserica constituie „o seminție aleasă... un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui.” (1 Petru 2:9).

LUNI: Exodul 19:1—6; Exodul 20:1—17

La prima vedere, izbăvirea evreilor din Egipt însemna eliberare din robie și intrare în Țara Promisă. Dar, scopul ultim al lui Dumnezeu era ca ei să fie aduși într-o relație cu Sine, în care El să locuiască în mijlocul lor și sfințenia Lui să nu-i distrugă. El dorea să facă din Israel un popor sfânt și o seminție de preoți, menită să ducă în lume, prin generații, cunoașterea de Dumnezeu (Exod 19:5—6).

- Cum aveau să cunoască celelalte popoare că Dumnezeul lui Israel este altfel decât zeii lor?
-
-

- Cu ce scop ne-a oferit Dumnezeu iertare și izbăvire din robia păcatului?
-
-

MARȚI: Leviticul 19:1—37; Leviticul 20:1—27

Esența Legământului este apartenența: *Eu voi fi al vostru și voi veți fi ai Mei!* Iar binecuvântarea acestei apartenențe este împărtășirea aceluiași caracter sfânt. Acest comportament sfânt oferea demnitate unui popor de sclavi ...*v-am făcut să mergeți cu capul ridicat* (Leviticul 26:12—13 și 45). Astfel, legământul nu era o cale către Dumnezeu, ci mijlocul de umblare cu Dumnezeu.

- Notează din text câteva îndemnuri care crezi că te pot ajuta să ai o purtare sfântă!
-
-

- Cum deformează păcatele legate de sex, nevoia noastră de a aparține, de a fi doriți, de a ne preda cuiva, de a stăpâni și a fi stăpâniți, de a iubi și a fi iubiți?
-
-

MIERCURI: Deuteronom 6:1—25; Deuteronom 7:1—11

Scopul Legământului este dragostea. Relația de iubire bazată pe încredere este ceea ce dorește Dumnezeu de la noi. Profeții deplâng necredințioșia copiilor lui Israel și faptul că au abandonat dragostea față de Dumnezeu (vezi: Ieremia 2:1—5; Ieremia 3:20 și 31:32; Osea 2:11—20).

- Cum a explicat Moise scopul Legii? Dar Domnul Isus? (Matei 22:36—40)
-
-

- De ce crezi că temelia sfințirii este credința, iar scopul sfințirii este dragostea? (Gal. 5:5—6)
-
-

JOI: Isaia 1:2—20; Ezechiel 36:16—28

Au fost perioade în istoria copiilor lui Israel când oameni din celelalte națiuni veneau la Ierusalim să se închine. Dar, de cele mai multe ori, închinarea formală (Isaia 29:13), răzvrătirea și neascultarea au atras asupra lor disciplinarea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, Dumnezeu și-a manifestat îndelunga Sa răbdare, chemându-i prin proroci la pocăință și izbăvind-i din nou. De-alungul multor generații, falimentul lor de a fi un neam sfânt, a provocat disprețul față de Dumnezeu al celorlalte națiuni.

- Cum evaluează Dumnezeu închinarea noastră?

- Cum își manifestă Dumnezeu îndurarea față de cei ce au falimentat?

- Ce cred oamenii din generația noastră despre Dumnezeu, când privesc la noi?

VINERI: 1 Petru 2:5—12; Romani 9:24—33

La sfârșitul istoriei, Dumnezeu va arăta din nou îndurare, copiilor lui Israel. Atunci, tot Israelul va fi mântuit (Romani 11:25—29; Zaharia 12:10—14 și 13:1, 8—9); dar, în vremea de acum, Biserica este poporul lui Dumnezeu. Falimentul lui Israel de a se încrede în Mesia (Hristos) oferă tuturor celor ce se încred în El, – neamuri și evrei –, harul de a fi „o preoție sfântă” și „un neam sfânt”.

- Ce relație crezi că există între credință și sfințire?

- Ce misiune avem astăzi în lume ca popor al lui Dumnezeu?

- Ce crezi că vor face cei ce urmăresc purtarea ta, în ziua când îi va cerceta Dumnezeu?

SÂMBĂȚĂ: 1 Petru 1:1—25

Dacă în Vechiul Legământ, Dumnezeu dorea ca poporul Său să fie sfânt, cu cât mai mult dorește El acest lucru în Noul Legământ. Prin harul păstrat nouă, Dumnezeu face posibilă sfințirea noastră.

- Ce a făcut Dumnezeu pentru noi, ca să ne ceară să fim sfinți în toată purtarea noastră?

- Ce înseamnă să umbli cu frică în prezența lui Dumnezeu?

- Ce crezi că înseamnă răscumpărarea din felul deșert de viețuire?

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Ce învățăm din falimentul copiilor lui Israel de a se purta ca un popor sfânt?
- Ce inspiră în sufletul tău, sfințenia lui Dumnezeu?
- În ce măsură dragostea de Dumnezeu și de semenii reflectă sfințirea?
- Cum te-a provocat această lecție în convingerea ta despre sfințire?
- Ce impact are în societate mărturia Bisericii din această generație?
- Alege mesajul unuia din zilele cestei săptămâni și împărtășește-l grupului!
- Împărtășește grupului un motiv de rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNEA 2 – TRIPLA DIMENSIUNE A SFINȚIRII

„Sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn.” (1 Petru 3:15)

Să ne reamintim că *a sfinți* înseamnă *a separa*, *a despărți* sau *a pune deoparte pentru...* Conceptul de *sfințire* sau *sfânt* apare și în celelalte religii. De exemplu, femeile care practicau prostituția la templele păgâne erau numite „sfinte”. Chiar în Biblie ideea sfințirii a fost folosită și în sens idolatru. În cartea Judecători găsim că Mica, un om din Efraim avea „o casă a lui Dumnezeu” în care a așezat un chip cioplit, un chip turnat, un efod și terafimi și *a sfințit pe unul din fiii lui ca preot.* (Jude. 17:5)

LUNI: Ezechiel 14:1—8; Isaia 65:1—12 și 66:17; Iacov 4:4—8

Se pune întrebarea, pentru cine sau pentru ce este „sfințită” o persoană, când inima ei este dedicată pentru orice altceva decât pentru Dumnezeu? Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, a spus Domnul Iisus. Direcția consacrării sau dedicării noastre determină conținutul sfințirii.

- Are vreo valoare „sfințirea rituală” fără dedicare față de Dumnezeu? De ce?
-
-

- În ce măsură inima ta este împărțită între lume și Dumnezeu?
-
-

MARȚI: Romani 5:1—11; Efeseni 2:1—10

Biblia spune că: Am fost mântuiți prin moartea Domnului Iisus (Romani 3:22—26); Suntem mântuiți prin viața Domnului Iisus (Romani 5:10—11); și Vom fi mântuiți prin a doua venire a Domnului Iisus (Romani 8:18—23; Evrei 9:28). Deci: Am fost mântuiți de **pedeapsa** păcatului; Suntem mântuiți de **puterea** păcatului; și Vom fi mântuiți de **prezența** păcatului. Sfințirea are și ea trei dimensiuni: Dumnezeu ne dă Sfințirea Pozițională, când ne întoarcem la El; Dumnezeu lucrează Sfințirea Progresivă în noi, întreaga viață; și Dumnezeu ne va oferi Sfințirea Perfectă, când vom fi în slavă.

- Cum te încurajează „sfințirea pozițională” când falimentezi în „sfințirea „progresivă”?
-
-

- Cum te motivează promisiunea „sfințirii perfecte” în procesul „sfințirii progresive”?
-
-

MIERCURI: Efeseni 1:1—14; 2 Tesaloniceni 2:13—14

Apostolul Pavel se referă la cei credincioși ca fiind *sfințiți* și totodată, *chemați să fie sfinți* (1 Corinteni 1:1—2; 16:1; Fapte 26:18; Romani 1:7; 16:15; 2 Corinteni 1:1; Filipeni 1:1; Coloseni 1:2; Evrei 3:1). Biblia nu vorbește de „canonizare” și nu există nici o bază biblică pentru cultul sfinților, în sensul că sfinții canonizați de Biserică ar fi mijlocitorii noștri înaintea lui Dumnezeu (Evrei 2:17—18; 4:14—16; 7:24—25; 1 Ioan 2:1). Noi Trebuie să ne rugăm unii pentru alții și să mijlocim pentru mântuirea altora câtă vreme suntem aici în trup (Efeseni 6:18—20; Coloseni 4:2—4; 1 Timotei 2:1—5).

- Ce avea în vedere Dumnezeu când ne-a ales și ne-a chemat la mântuire?
-
-

- În ce mod te încurajează faptul că Biblia te numește sfânt?
-
-

JOI: Evrei 10:1—17 și 13:12; 1 Corinteni 6:9—11

Dumnezeu ne vede neprihăniți deoarece ne acoperă cu neprihănirea lui Hristos (2 Corinteni 5:21). Tot El ne sfințește și ne pune deoparte ca vase curate pentru slujirea Lui. (2 Timotei 2:20—21) Aceasta este sfințirea pozițională care se dobândește prin credință o dată pentru totdeauna.

- Care crezi că este diferența dintre „a fi socotit neprihănit” și a fi „sfințit”?
-
-

- Dacă Dumnezeu te-a sfințit pentru El, care este responsabilitatea ta?
-
-

VINERI: 2 Corinteni 6:14—7:1; 1 Tesaloniceni 4:1—12

A doua dimensiune a sfințirii este numită „sfințirea experimentabilă” sau „sfințirea progresivă”. Și aceasta deoarece sfințirea trebuie să fie un proces continuu în viața celui credincios. În lecțiile care vor urma ne vom concentra asupra acestui aspect al sfințirii și vom căuta răspuns la întrebarea: Cum poate cel credincios să experimenteze biruința asupra gândurilor și acțiunilor păcătoase? Există oare o măsură de sfințire la care poate ajunge un credincios în viața aceasta așa fel încât să nu mai poată păcătui sau să nu mai păcătuiască de loc? De ce nu ar trebui să ne descurajeze acest fapt?

- Ce îndemnuri ne dă apostolul Pavel cu privire la creșterea noastră în sfințire?
-
-

- Presupune sfințirea izolare de lume? Ce anume presupune ea? (1 Ioan 2:15—17)
-
-

- Ce înseamnă responsabilitatea de a ne duce sfințirea până la capăt?
-
-

- Întreabă-te, în ce măsură trăiești în lumina adevărului pe care îl cunoști?
-
-

SÂMBĂTĂ: Efeseni 5:25—27; 1 Tesaloniceni 5:23—24; 1 Ioan 3:1—3

Dumnezeu ne va oferi sfințirea perfectă în momentul plecării la Domnul, în slavă. Atunci vom fi făcuți desăvârșiți (Evrei 12:23) și vom fi în măsură să-L slujim și să-L glorificăm pe Dumnezeu în toată libertatea, fără să fim stingheriți de păcat. La venirea Sa, Domnul Iisus va fi „proslăvit în sfinții Săi și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut.” (2 Tesaloniceni 1:10) căci, vom primi trupuri de slavă asemenea trupului Său (Romani 8:23; Filipeni 3:21).

- Așteptăm noi cu bucurie, speranță și înflăcărare, sfințirea noastră deplină?
-
-

- Ce efect are astăzi în viața ta speranța că într-o zi vei fi pentru eternitate ca Iisus?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Ce înseamnă sfințirea sau dedicarea într-o direcție greșită?
- Când crezi că ar trebui să înceapă sfințirea progresivă în viața celui mântuit?
- Ce înseamnă să-L sfințești în inima ta pe Hristos ca Domn?
- De ce este important să privim ca sfinți, pe frații și surorile noastre în Hristos?
- Ce ai dori să mărturisești grupului cu privire la experiența ta?
- Împărtășește grupului un motiv de rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNILE 1 și 2—APROFUNDARE

PREGĂTEȘTE PENTRU ÎNTÂLNIREA GRUPULUI ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE

CUM TE-A AJUTAT ACEST STUDIU:

1. Să înțelegi voia lui Dumnezeu.

2. Să te apropii de Dumnezeu.

3. Să umbli în voia Lui.

4. Să mărturisești despre El.

5. Să experimentezi harul Său.

**RECITEȘTE ÎN FIECARE ZI UN PASAJ BIBLIC REFERITOR LA ACESTE TEME
ȘI ROAGĂ-TE CU SINCERITATE ȘI ÎNCREDERE**

LUNI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MARȚI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MIERCURI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

JOI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

VINERI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

SÂMBĂȚĂ: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

DUMINICĂ: Notează un gând care te-a cercetat din predicile acestor duminici:

SESIUNEA 3—OGLINDIREA SFINȚENIEI LUI DUMNEZEU

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului,
și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”
(2 Corinteni 3:18)

Dumnezeu ne-a creat după chipul Său ca personalități atât de complexe, încât să poată comunica cu noi. Am putea spune că omul este de o complexitate asemenea lui Dumnezeu, fără să fie egal cu Dumnezeu. Omul a fost creat să reflecte slava caracterului lui Dumnezeu. Biblia spune că Dumnezeu este sfânt, separat de creație și despărțit de tot ceea ce este rău și păcat. Numai El este cu adevărat sfânt, dedicat manifestării slavei Sale, prin bunătate, îndurare, răbdare, dreptate, credincioșie, milă, iubire și har. Scopul mântuirii este părtășia cu Dumnezeu în parametrii caracterului Său și a naturii Sale, iar trăirea sfântă este consecința intenționată a salvării prin har.

LUNI: Genesa 1:26—31; 2:7; 18—24; 5:1—3; 9:1—7

Expresia din Genesa 1:26, „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră”, ar putea avea sensul: „Să facem om care să fie ca Noi și care să ne reprezinte pe Noi.” Relatarea din Genesa capitoulul întâi este reluată și detaliată în capitoul doi. Dumnezeu le-a dat numele de „om”, atât bărbatului, cât și femeii. Și după căderea în păcat am rămas făpturi create după chipul lui Dumnezeu — încă Îi semănăm în capacitățile noastre ontologice — dar chipul Lui în noi este distorsionat.

- În ce sens rămâne asemănarea cu Creatorul și după cădere? (Gen. 9:6; Fapte 17:26-29; Iacov 3:9)
-
-

- Ce implică distorsionarea chipului divin în omul căzut? (Ecles. 7:29; Ieremia 17:9; Genesa 6:5)
-
-

MARȚI: Matei 5:1—48; 1 Corinteni 16:13

Cel mai puternic imperativ: Fiți oameni! Întăriți-vă! – ne este adresat sub îndemnul Duhului Sfânt. Calitatea noastră de oameni depinde de ceea ce suntem prin har și nu de ceea ce avem. Suntem chemați să fim „lumina lumii” și „sarea pământului”, iar neprihănirea noastră să fie mai profundă și mai autentică decât a fariseilor. Sfințirea sau desăvârșirea, este provocarea Domnului Iisus pentru noi: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”(v.48). Dar, oare, am îndrăzni să credem că noi, lutul, am putea fi desăvârșiți ca Tatăl ceresc? Totuși, ar trebui să nu ne îndoim deoarece Domnul Iisus a vorbit ca Unul care avea autoritate. (Matei 5:21, 22; 43,44; 7:29)

- Ce lucruri „neobișnuite” ar trebui să caracterizeze viața noastră?
-
-

- În ce măsură te lupți ca idealul să devină realitate? (Vezi și: Efeseni 5:1)
-
-

MIERCURI: Ioan 1:1—18; Filipeni 2:1—16

Revelația progresivă a lui Dumnezeu a culminat în întruparea Logosului. În gura proorocilor, cuvântul lui Dumnezeu era Cuvânt (*Domnul trimite un cuvânt împotriva lui Iacov; cuvânt care cade asupra lui Israel—Isaia 9:8*), dar în Iisus Hristos, **Cuvântul** — comunicarea de Sine a Dumnezeului nevăzut — **S-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har și de adevăr** (Ioan 1:14). Dumnezeu s-a manifestat deplin în Iisus Hristos (Coloseni 2:9). Hristos este chipul Dumnezeului celui nevăzut (Coloseni 1:15); El este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui (Evrei 1:3). Astfel, Iisus Hristos a putut să spună: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.” (Ioan 14:9). Totuși, El a luat chip de rob. (Filipeni 2:7—8)

- Ce învață Biblia despre viața fără păcat a Domnului Iisus? (Ioan 8:48; 2 Corint. 5:21; 1 Petru 2:22)
-
-

- Dar despre dependența și ascultarea Sa de Tatăl? (Ioan 4:34; 5:19; 8:28-29; 12:49; 14:10 și 30-31)
-
-

- În ce măsură Îl imităm pe Hristos în atitudinea, purtarea și relațiile noastre? (1 Petru 2:21)
-
-

JOI: 2 Corinteni 3:18—4:6; Galateni 4:19

Sfințirea înseamnă o permanentă înnoire în conformitate cu chipul lui Dumnezeu revelat în Hristos; imaginea (eikon) perfectă a lui Dumnezeu. Biblia spune că noi „*suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.*” (2 Corinteni 3:18). Iată de ce, afirmă Pavel, noi nu cădem de oboseală. Pentru că avem slujba aceasta, a desăvârșirii celor mântuiți, nu prin puterea noastră sau prin prezentarea opiniilor noastre, ci, prin înălțarea lui Iisus Hristos în predicarea și mărturisirea noastră. În măsura în care Dumnezeu luminează propriile noastre inimi, suntem în stare „*să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Iisus Hristos.*” (2 Corinteni 4:6). „Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos. Iată la ce lucrez eu.” (Coloseni 1:28-29).

- De ce au nevoie oamenii să vadă „*strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos*”?
-
-

- Care era dorința arzătoare a apostolului Pavel pentru credincioșii din Galatia?
-
-

VINERI: Romani 12:1—2; Efeseni 4:20—32; 2 Petru 1:3—11

În sfințire nu există o parte a lui Dumnezeu și o parte a noastră, în sensul că fiecare își face partea lui. Sfințirea este lucrarea exclusivă a lui Dumnezeu (Ioan 17:17; 15:1—2; 1 Tesalonic. 5:23; Evrei 12:10), care se realizează în noi, în măsura ascultării de Tatăl, a identificării cu Fiul și a cooperării cu Duhul.

- Cum înțelegi conformarea cu lumea, dezbrăcarea de omul vechi și îmbrăcarea în Hristos?
-
-

- Cum înțelegi cooperarea cu Dumnezeiasca Lui putere pentru sfințire?
-
-

SÂMBĂȚĂ: Romani 8:29—30; 1 Corinteni 15:49; Evrei 2:5—13

O, dacă am putea vedea și noi ceea ce vede astăzi Dumnezeu cu privire la starea noastră finală!

- În ce mod te simți încurajat de acest plan minunat al lui Dumnezeu?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- În ce mod te inspiră măreția, sfințenia și dragostea lui Dumnezeu?
- Ce relație există în planul lui Dumnezeu, între originea și destinul nostru?
- Ce este omul raportat la îngeri și ce misiune au îngerii pentru om? (Evrei 1:14)
- Cum te raportezi la Iisus Hristos ca modelul și măsura sfințirii tale?
- Împărtășește grupului mesajul uneia din zilele săptămânii!
- Împărtășește grupului un motiv de rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNEA 4— SFINȚIRE PRIN UNIREA CU HRISTOS

„Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă.

Cele vechi s-au dus: lată că toate lucrurile s-au făcut noi.” 2 Corinteni 5:17

Sfințirea în fiecare din cele trei dimensiuni, pozițională, progresivă și finală, este posibilă numai datorită unirii cu Hristos, prin credință. Pavel menționează că creștinii sunt „în Hristos”, „în El” sau „în Domnul” în toate epistolele lui, în afară de una – în total de 164 de ori. Această includere în Hristos implică *justificare, înfiere, regenerare, și sfințire (1 Corinteni 1:30)*. Pe de altă parte și Hristos este în creștin: *„Veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl, că voi sunteți în Mine și Eu sunt în voi.” (Ioan 14:20)* Sau: *„Hristos în voi, nădejdea slavei.” (Colose. 1:26—27)*. Și: *„Hristos trăiește în mine.” (Galat. 2:20)*.

LUNI: Ioan 15:1—17; Ioan 17:26

Cu șapte sute de ani mai înainte ca Iisus să rostească aceste cuvinte, Isaia a compus o cântare despre via Domnului (Isaia 5:1—7). Via Domnului nu a adus roadele convenite. Dar acum, adevărata Viță era în mijlocul lor. Nu identificarea cu Israel aduce roadă, ci Unirea cu Hristos. Hristos nu este un concept care trebuie însușit, ci o Persoană care trebuie iubită și ascultată. Adevărata libertate a creștinului nu este eliberarea de vină sau de chinurile iadului, ci libertatea de a iubi și a asculta (v.9—10).

- Ce legătură crezi că există între curățire, rodire, iubire și ascultare?

- În ce mod experimentezi bucuria rămânerii în Hristos?

MARȚI: Romani 6:1—23; Romani 7:4—6

Experiența convertirii echivalează spiritual cu înviere din moartea păcatului (Efeseni 2:1—6). Prin credința în Hristos – mărturisită în botez – noi am primit o nouă identitate (Galateni 3:27) și am căpătat o nouă viață: *„...nu mai trăiesc eu, ci, Hristos trăiește în mine. (Galateni 2:20)*. „Omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El” și „de drept” suntem izbăviți de păcat.

- Este aceasta, izbăvire de prezența și ispita păcatului sau eliberare de trăirea în păcat? (Ioan 8:34)

Dacă ne socotim morți față de păcat suntem în stare „să ne dăm” lui Dumnezeu” și „să facem mădularele noastre” roabe ale neprihănirii, în ciuda „neputinței firii noastre pământești” . Cu cât creștinul devine tot mai devotat rob al lui Hristos, cu atât devine tot mai liber față de păcat.

- Care este rodul faptului că ne facem mădularele noastre roabe ale neprihănirii?

MIERCURI: Romani 7:14—8:1; 2 Corinteni 5:11—21; Efeseni 3:12—21

Convertirea autentică produce acea schimbare radicală care oferă omului o natură nouă, o identitate nouă și o nouă direcție în viață. În firea noastră pământească nu putem împlini voia lui Dumnezeu, ci numai în Hristos, printr-o minte înnoită, prin continuă dependență de El și ascultare de îndemnul Duhului. Iar, năzuința Duhului este ca Hristos să „se simtă acasă” în inimile noastre.

- Ce schimbare a făcut Hristos în viața ta când te-ai întors la Dumnezeu?

- În ce măsură „locuirea lui Hristos” în inima ta, îți umple ființa de dragostea Lui?

JOI: Coloseni 2:8—15; Coloseni 3:1—17

Circumciziunea era semnul legământului Făgăduinței, făcut cu Avraam. Dumnezeu a promis prin Moise, o tăiere împrejur a inimii (Deut. 30:6), iar prin prooroci, un Nou Legământ (Ieremia 31:33). Circumcizia în trup nu afectează firea pământească sau natura umană căzută. Doar unirea cu Hristos, în moartea și învierea Lui, ne oferă putere de eliberare de sub tirania firii și biruință prin credința în puterea lui Dumnezeu. Sfințirea înseamnă nu doar o poziție câștigată de Hristos, ci și o ruptură definitivă cu puterea înrobitoare a păcatului și o unire decisivă și ireversibilă cu Hristos în învierea Lui.

- Cât de mult este ațintită privirea ta la „lucrurile de sus”?
-
-

- Ce implică practic dezbrăcarea de „omul cel vechi” și îmbrăcarea în „omul cel nou”?
-
-

VINERI: Filipeni 3:4—21; Galateni 6:14—15

Nici religiozitatea și nici puterea naturii noastre umane nu ne fac plăcuți lui Dumnezeu și nu ne duc spre desăvârșire, ci numai unirea cu Hristos și dependența constantă de El. Există o desăvârșire spre care tindem în întreaga viață și o desăvârșire a predării inimii, chiar dacă rezultatele nu sunt perfecte. Nici religiozitatea formală (tăierea împrejur), nici nereligiozitatea exterioară (netăierea împrejur), nu sunt nimic, ci a fi o creație nouă în Hristos! Crucea lui Hristos este cel mai radical mesaj.

- Cum descrie Pavel propria lui experiență?
-
-

- Cum ai descrie tu experiența vieții tale de credință?
-
-

SÂMBĂTĂ: Evrei 13:1—23

Epistola aceasta a fost adresată credincioșilor dintre evrei care sub presiunea persecuțiilor erau ispitiți să se întoarcă de la Hristos la Legea lui Moise. În esență, autorul scrie că: Hristos este mai mare decât îngerii, prin care a fost dată Legea; mai mare decât Moise, deoarece este Fiu, nu slugă; mai mare decât Iosua, căci ne oferă adevărata odihnă; mai mare decât Aaron, deoarece are o preoție mai bună. Apoi, legământul cel nou este mai bun decât legământul cel vechi, și calea credinței este singura cale bună. Siguranța noastră stă în faptul că: „*Iisus Hristos este același, ieri și azi, și în veci.*”

- Ce legătură este între aceste ultime îndemnuri și sfințirea noastră în Hristos?
-
-

- Ești dispus să primești bine cuvântul de sfătuire din partea celor ce văd nesfințirea din viața ta?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Ce înseamnă unirea cu Hristos ca Persoană și nu un simplu concept?
- Cum reprezintă sfințirea prin unire cu Hristos, aspectul practic al sfințirii pozitionale?
- De ce nu mai datorăm nimic firii pământești în procesul sfințirii? (Romani 8:12)
- Ești tu „în Hristos” și este viața ta ascunsă cu Hristos în Dumnezeu?
- Împărtășește grupului mesajul uneia din zilele acestei săptămâni!
- Împărtășește grupului un motiv de rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNILE 3 și 4—APROFUNDARE

PREGĂTEȘTE PENTRU ÎNTÂLNIREA GRUPULUI ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE

CUM TE-A AJUTAT ACEST STUDIU:

1. Să înțelegi voia lui Dumnezeu.

2. Să te apropii de Dumnezeu.

3. Să umbli în voia Lui.

4. Să mărturisești despre El.

5. Să experimentezi harul Său.

**RECITEȘTE ÎN FIECARE ZI UN PASAJ BIBLIC REFERITOR LA ACESTE TEME
ȘI ROAGĂ-TE CU SINCERITATE ȘI ÎNCREDERE**

LUNI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MARȚI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MIERCURI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

JOI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

VINERI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

SÂMBĂȚĂ: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

DUMINICĂ: Notează un gând care te-a cercetat din predicile acestor duminici:

SESIUNEA 5—SFINȚIREA LUCRATĂ DE DUHUL SFÂNT

„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.” (Galateni 5:22)

Duhul Sfânt este a treia persoană din Divinitate (Matei 28:19; 2 Corinteni 13:14). Domnul Iisus Îl numește Mângâietorul (Ioan 14:15—23; 16:5—15). Noi trebuie să ne raportăm la El ca la o Persoană și nu ca la o simplă putere. Duhul Sfânt, ne convinge de păcat, ne regenerează, ne sfințește, ne echipează cu daruri pentru slujire și ne îmbracă cu putere să fim martorii Domnului Iisus. Duhul Sfânt este promis tuturor celor ce cred în Domnul Iisus și se pocăiesc (Ioan 7:37—39; Fapte 2:38—39). Mântuirea presupune și sfințirea lucrată de Duhului Sfânt (2 Tesaloniceni 2:13—14; 2 Petru 1:2).

LUNI: Ioan 3:1—16; Tit 3:1—15 – Regenerarea prin Duhul

Când Domnul Iisus îi spune lui Nicodim: „*Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri?*”, întrebare este: De ce ar fi trebuit să priceapă? Răspunsul îl găsim în scripturile Vechiului Testament pe care Nicodim le cunoștea. Profeția lui Ezechiel 36:27, „*Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele*”, și Ezechiel 37:1—14, în care Dumnezeu arată ce va însemna această făgăduință, indicau spre lucrarea Duhului în nașterea noastră din nou.

- De ce nașterea din nou reprezintă temelia vieții de sfințire?
-
-

MARȚI: Romani 8:1—16 – Căluzirea Duhului

Lucrarea de sfințire a Duhului Sfânt este un proces de o viață întreagă, prin ascultare de îndemnurile și călăuzirea Lui: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.*” Biblia ne învață că nu există scurtături spre desăvârșire prin experiențe excepționale, care să ne ridice pe un platou al spiritualității fără păcat. Cu cât ne apropiem mai mult de Lumină, cu atât recunoaștem nevoia noastră de continuă curățire și dependență de călăuzirea Duhului (1 Ioan 1:1—10).

- Cum deosebești călăuzirea Duhului Sfânt de îndemnurile firii?
-
-

- Cum înțelegi mărturisirea Duhului care îți spune că ești copilul lui Dumnezeu?
-
-

MIERCURI: 2 Corinteni 3:1—4:1; Filipeni 1:6 – Slujba Duhului

Încercarea de a ne conforma vocii lui Dumnezeu prin efortul firii poate să aibă succes limitat, dar nu produce schimbarea interioară pe care numai Duhul Sfânt o poate face (Galat. 3:3; Colose. 2:20—23). Legea lucrează o conformare exterioară, în timp ce Duhul lucrează o continuă transformare. Prin Duhul, chiar Legea devine legea slobozeniei (Iacov 1:25), a eliberării chipului lui Hristos în noi (v.18).

- Cum se vede slujba Duhului în viața ta de zi cu zi?
-
-

JOI: Galateni 5:16—26 – Roada Duhului

Despre darurile Duhului Sfânt vom vorbi în lecția, Sfințiți pentru Slujire. Aici am vrea să înțelegem cât de importantă este roada Duhului în procesul sfințirii. Apostolul Pavel vorbește despre conflictul care este în noi, nu ca despre un conflict între „omul vechi” și „omul nou”, nici ca un conflict între „omul lăuntric” și „firea pământească”, ci un conflict între Duhul Sfânt și „firea pământească”. „Omul duhovnicesc” sau „pomul bun” (Matei 7:15—20) este creștinul care depinde de călăuzirea și puterea Duhului Sfânt. Ideea că cel credincios are „putere intrinsecă”, putere pe care o poate exercita în independență de Dumnezeu reprezintă o erezie a vremii noastre sub influența mișcării New Age.

- Cum privești avertizarea lui Pavel din v. 21, cu indiferență sau cu cercetare?
-
-

- Cât de mult văd alții roada Duhului în viața ta?
-
-

VINERI: Romani 8:26—27; Iacov 4:1—17 – Năzuința Duhului

Cuvântul năzuință înseamnă dorință puternică și consecventă sau aspirație. Alte traduceri a textului din Romani 8:27 folosesc expresia „ce este în mintea Duhului”; adică pe ce se concentrează atenția Duhului. Bucuria Duhului Sfânt este să ne știe cât mai aproape de Dumnezeu (Iacov 4:5).

Întristarea Duhului Sfânt este o realitate dureroasă în viața noastră adeseori. Atât prin acțiunile, vorbele și atitudinile noastre păcătoase, cât și prin lipsa roadei Sale, Duhul Sfânt poate fi întristat, iar bucuria mântuirii dispare. Știm că împărăția lui Dumnezeu este neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. (Romani 14:17). Pavel ne avertizează: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt” (Efeseni 4:25—32).

- Ce înseamnă pentru tine faptul că Duhul Sfânt te vrea cu gelozie pentru Dumnezeu?
-
-

SÂMBĂȚĂ: Efeseni 5:1—18; Fapte 4:23—37 – Plinătatea Duhului

Botezul cu Duhul Sfânt este un eveniment istoric petrecut la Cincizecime. (Matei 3:11; Marcu 1:8; Luca 3:16; Ioan 1:33; Fapte 1:5 și 2:1-8). În casa lui Corneliu, botezul cu Duhul a arătat că „Dumnezeu a dat și neamurilor pocăință, ca să aibă viața.” (Fapte 11:16—18). Acesta nu a fost o experiență distinctă de convertire și ulterioară acesteia, ci a avut loc odată cu convertirea. La convertire, toți am fost pecetluiți cu Duhul Sfânt (Efes. 1:13); și Duhul Sfânt locuiește în toți. (1 Corint. 3:16-17; 6:18-20).

Pavel arată că botezul Duhului este actul divin prin care suntem incluși în trupul lui Hristos „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.” (1 Corinteni 12:13). Deci, toți au fost botezați de același Duh și adăpați din același Duh, dar nu toți au aceleași daruri (1 Corinteni 12:13; 27; 29-30).

Credincioșii care accentuează experiența, consideră botezul Duhului - o revărsare pentru sfințire, alții - o revărsare pentru slujire. Biblia vorbește de cele mai multe ori de plinătatea Duhului, atât pentru sfințire, cât și pentru slujire (Fapte 2:4; 4:8; 31; 6:3 și 5; 7:55; 9:17; 13:52). Pavel ne îndeamnă: „Fiți plini de Duh.” (Efeseni 5:18). Deși toți credincioșii sunt regenerați de Duhul, botezați de Duhul, locuiți de Duhul și sigilați de Duhul, nu toți sunt umpluți de Duhul Sfânt. Umplerea se petrece în repetate rânduri și este sursa sfințirii și întregii rodnicii. Nu înseamnă că cel credincios primește mai mult Duh Sfânt, ci că Duhul lucrează nestingherit în el, îl conduce și îl energizează pe măsura predării lui. Plinătatea Duhului oferă sentimentul prezenței divine ca cel mai de seamă dar (Ioan 14:23).

- Ce au cerut ucenicii în rugăciune când au experimentat o umplere colectivă cu Duhul Sfânt?
-
-

- Care este experiența ta în ce privește umplerea cu Duhul Sfânt?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Cum evidențiază trăirea ta că Duhul Sfânt locuiește în tine?
- Cum îți dai seama că ai întristat pe Duhul Sfânt?
- Ce trebuie să faci ca să fii umplut mereu de Duhul Sfânt?
- Împărtășește grupului mesajul uneia din zilele acestei săptămâni!
- Aduceți înaintea Domnului în rugăciune, nevoia plinătății cu Duhul Sfânt!

SESIUNEA 6—CE LIPSEȘTE CREDINȚEI VOASTRE

„Zi și noapte Îl rugăm nespun să vă putem vedea fața și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre.” (1 Tesaloniceni 3:10)

Umblarea sub călăuzirea Duhului înseamnă umblarea prin credință: „Așa dar, noi întotdeauna suntem plini de încredere,... pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere (2 Corinteni 5:7). Pavel mărturisește: „Viața care o trăiesc acum în trup, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu.” (Galateni 2:20). Credința autentică duce la mai multă credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.” (Romani 1:17). Deci, noi suntem mântuiți prin credință și trăim viața nouă tot prin credință. Bisericilor din Galatia, Pavel le scrie: „Iată numai ce vreau să știu de la voi: Prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței? Sunteți așa de nechibzuiți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfârșiți prin firea pământescă?” (Galateni 3:2—3). „Căci noi, prin Duhul așteptăm prin credință nădejdea neprihănirii. Căci în Iisus Hristos, nici tăierea împrejur nici netăierea împrejur n-au vreun preț, ci **credința care lucrează prin dragoste.**” (Galateni 5:5—6).

LUNI: 1 Tesaloniceni 3:1—13

Aceasta este a doua epistolă a apostolului Pavel, după epistola către Galateni. Aici descoperim cele mai importante preocupări ale apostolului cu privire la convertiții săi, în primele zile ale vieții lor de credință. După ce în primul capitol vorbește de credința lor vestită în Macedonia și Ahaia, iar în capitolul doi, le reamintește pilda lui de trăire, în capitolul trei își exprimă bucuria pentru că în mijlocul încercărilor, credința lor s-a dovedit a fi autentică. Totuși, el mărturisește că dorește să-i vadă din nou pentru a putea împlini ce mai lipsește credinței lor. Oare ce mai lipsește credinței lor?

- Cum vorbește Pavel despre credința Tesalonicenilor în acest capitol?
-

- Cu ce urare încheie apostolul acest capitol? Dar capitolul 5:23—24?
-

MARȚI: 1 Tesaloniceni 4:1—12

Credincioșii din Tesalonic au trecut biruitori prin persecuții, dar acum trebuie să crească în credință. Cineva a spus că este mai ușor să mori pentru Hristos decât să trăiești pentru Hristos. Credința se călește în focul încercării (1 Petru 1:6—7), dar crește prin dependența zilnică de harul lui Dumnezeu. Apelul la sfințire al apostolului are în vedere în primul rând curăția morală care poate fi extinsă și la alte plăceri ale vieții. De remarcat că apostolul nu apelează la Lege, ci la scopul voii lui Dumnezeu. În 1 Corinteni 6:12—20, apostolul are același îndemn, dar argumentează cu unirea noastră cu Hristos, învierea glorioasă a trupurilor noastre și locuirea Duhului Sfânt în noi. Deci, el nu face apel la simpla strădanie umană, ci la încrederea în Dumnezeu și la dragostea noastră pentru El. Luther spunea că dacă cea mai mare poruncă este să iubești pe Dumnezeu, atunci cel mai mare păcat este lipsa iubirii.

- Care sunt celelalte trei îndemnuri din acest pasaj? (Vezi: v. 6—7; v.9—10; v.11—12)
-

MIERCURI: 1 Tesaloniceni 4:13—18 și 5:1—10

Învățătorii falși au început să îi tulbure în credința și nădejdea lor (2 Tesal. 2:1—2; vezi și: 2 Timotei 2:16—18). Aceștia pretindeau că a venit Ziua Domnului cu puterile și manifestările Împărăției în toată plinătatea ei, așa cum va fi la arătarea în slavă a Domnului Iisus. Tesalonicenii erau tulburați de cei ce îi judecau că nu au suficientă credință să manifeste puterile Împărăției, care ar fi și venit deja. Astăzi, se răspândește în lume învățătura că Biserica instaurează Împărăția lui Dumnezeu prin propovăduirea Evangheliei însoțită de semne și minuni. Biblia afirmă că Domnul Iisus va aduce Împărăția (2 Tesal. 1:9—12). Așa dar, semnele credinței autentice nu sunt minunile (2 Tesal. 2:7—15), ci sfințirea vieții.

- Ce evenimente cosmice vor avea loc la venirea Domnului Iisus?
-

- Cum ar trebui să ne pregătim ca Ziua Domnului să nu ne prindă ca un hoț?
-
-

JOI: 1 Tesaloniceni 5:11—24; 2 Tesaloniceni 3:1—16

Învățătura sănătoasă duce la evlavie (1 Timotei 6:3—5; Tit 2:1). Sfințirea are de a face și cu atitudinea față de alții, fie că sunt puși „deasupra” noastră, ca lideri, fie că sunt „sub” noi, ca unii mai slabi. Firea se va manifesta printr-o mulțime de complimente făcute pe față și prin ironii și critici făcute pe la spate, dacă liderul este puternic, sau dacă liderul este slab, prin dispreț pe față și prin subminarea a tot ce încearcă el să facă. Liderii, de asemenea, dacă sunt puternici vor căuta controlul asupra altora, sau dacă sunt slabi, vor căuta să facă pe placul tuturor. Vezi și: 2 Corinteni 13:8—10; Galateni 1:10.

- Ce înseamnă trăirea în neorânduială la care se referă Pavel?
-
-

- Cum poate fi stins Duhul sau îndemnurile Duhului prin atitudinea noastră?
-
-

VINERI: Iuda v.1—25; 2 Corinteni 13:5

Cineva spunea că, trăirea corectă se bazează pe doctrine corecte, dar doctrinele corecte nu sunt corecte dacă nu dau naștere la o trăire corectă. Cu alte cuvinte, dacă credința nu te schimbă, schimbă-ți credința! Duhul Sfânt prezent în noi dorește să descătușeze mereu puterea Sa pentru sfințire și mărturie, printr-un nou act de credință și predare mai deplină. Cât timp refuzăm să ne predăm Duhului, dorințele noastre ne vor governa cu o forță necurată și adictivă. Când dorința este mai puternică decât năzuința Duhului, ea devine idolatră (1 Ioan 5:21).

- Încercați-vă dacă sunteți în credință, dacă nu sunteți o imitație! Meditează la acest îndemn!
-
-

SÂMBĂTĂ: Evrei 11:1—12:2

„Și credința este o încredere neclintită (*hupostaseos—substanță, ipostază*) în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare (*elegchos—certitudine, demonstrație, dovadă*) despre lucrurile care nu se văd.” Cu alte cuvinte, **credința este convingerea adevărului fundamentată pe mărturie** (Ch. Hodge). Convingerea este bazată pe evidențe, dar e vorba de evidența mărturiei—în cazul Scripturii, mărturia profeților și apostolilor. Există multe motive pentru a considera aceste mărturii cu totul vrednice de încredere, ca de exemplu caracterul celor care le-au făcut, unitatea mărturiei, conținutul ei, etc. Totuși, evidența singură nu impune acceptare; este nevoie de lucrarea Duhului Sfânt. Iar Scriptura arată că noi trebuie să răspundem într-o credință caracterizată prin ascultare. Cu cât crește credința noastră, cu atât crește ascultarea și dedicarea noastră față de Dumnezeu. Eroii credinței din Evrei 11 așează înaintea noastră mărturia credinței lor și astfel suntem încurajați să perseverăm în credință.

- Lipsește oare credinței tale înțelegerea că trebuie să urmărești sfințirea?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Este sufletul tău satisfăcut cu o viață de repetate înfrângeri în credință?
- Cum te încurajează experiența credinței celor ce sunt amintiți în Evrei 11?
- Ai avut momente în care ca Isaia ai simțit nevoia să strigi după curățire?
- Lipsește credinței tale încrederea în promisiunile lui Dumnezeu, în situații grele?
- Cum te ajută credința să evadezi din universul zilnic care te constrânge?
- Împărtășește grupului un motiv de rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNILE 5 și 6—APROFUNDARE

PREGĂTEȘTE PENTRU ÎNTÂLNIREA GRUPULUI ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE

CUM TE-A AJUTAT ACEST STUDIU:

1. Să înțelegi voia lui Dumnezeu.

2. Să te apropii de Dumnezeu.

3. Să umbli în voia Lui.

4. Să mărturisești despre El.

5. Să experimentezi harul Său.

**RECITEȘTE ÎN FIECARE ZI UN PASAJ BIBLIC REFERITOR LA ACESTE TEME
ȘI ROAGĂ-TE CU SINCERITATE ȘI ÎNCREDERE**

LUNI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MARȚI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MIERCURI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

JOI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

VINERI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

SÂMBĂȚĂ: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

DUMINICĂ: Notează un gând care te-a cercetat din predicile acestor duminici:

SESIUNEA 7—SFINȚIREA PRIN CUVÂNT ȘI RUGĂCIUNE

„...pentru că este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.”

(1 Timotei 4:5)

Marea trimitere a Domnului Iisus se referă la facerea de ucenici și la continua lor instruire prin Cuvânt (Matei 28:18—20). Apostolii erau considerați „slujitori ai Cuvântului” (Luca 1:2), iar primii creștini stăruiau în „învățătura apostolilor și în rugăciune” (Fapte 2:42). În biserica din Ierusalim, într-un moment de ciză, „Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu și să slujim la mese (împărțind ajutoare). Noi vom stărui necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.” (Fapte 6:1—4). Pavel se adresa presbiterilor din Efes: „Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său, care vă poate zidi sufletește, și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.” (Fapte 20:32). Dar, învățarea înseamnă aplicare, nu simplă asimilare. Domnul Iisus ne spune: „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura Mea este de la Dumnezeu.” (Ioan 7:17).

LUNI: Ioan 8:30—47; Ioan 15:1—3 și Ioan 17:14—19

Credința mântuitoare vine prin Cuvânt (Romani 10:17), iar credința care ne sfințește acționează prin supunerea și ascultarea noastră față de Cuvântul lui Dumnezeu (1 Tesal. 2:13). Cuvântul modelează gândirea și ne dă o cosmoviziune (worldview) nouă. Cuvântul penetrează simțurile, eliberează voința și curățește imaginația, desăvârșind în noi chipul lui Hristos. (vezi: 2 Corinteni 3:18 și Iacov 1:21—25).

- De ce este important Cuvântul pentru sfințirea vieții noastre? (vezi: Evrei 4:12)
-
-

- În ce măsură te lași cercetat și pătruns de Cuvântul Domnului?
-
-

MARȚI: Marcu 4:1—34; Luca 8:11—15; Matei 13:19—23

Chiar dacă ai ara un ogor de zeci de ori, dacă nu pui sămânță în el, nu va crește nimic. În tălmăcirea pildei, sămânța reprezintă Cuvântul, precum și pe aceia cărora le este propovăduit. Prima categorie îi reprezintă pe cei ce nu înțeleg, și diavolul răpește Cuvântul semănat în ei ca să nu fie mântuiți. A doua categorie, îi reprezintă pe cei ce primesc Cuvântul, dar, credința lor nu înseamnă convingere care să îi înrădăcineze în Hristos. A treia categorie îi reprezintă pe aceia a căror credință nu are perspectiva Împărăției și Cuvântul este sufocat de îngrijorările veacului acestuia, de înșelăciunea bogățiilor și de plăcerile vieții. Numai credința ascultătoare face să rodească în noi, Cuvântul. Deși o mare mulțime a auzit pilda, nu toți au rămas lângă Iisus să acolească tălmăcirea ei. Oare de ce?

- De câte ori nu ai pierdut și tu ocazii de cercetare și creștere prin Cuvânt?
-
-

- Cât de mult aduni Cuvântul și cât de mult rodește el în viața ta? (Psalm 119:11)
-
-

MIERCURI: Psalmul 1:1—6; 1 Petru 2:1—4; Evrei 5:11—14

Sfințirea prin Cuvânt înseamnă creștere în maturitate spirituală, atât în puterea noastră de a discerne voia lui Dumnezeu și adevărul (Efes. 4:14), cât și în purtarea noastră (Romani 12:1—2). Prin neglijarea Cuvântului, mulți creștini rămân în stadiul copilăriei spirituale (1 Cor. 3:1—3). „Ai dat hrană bogată, dar nu i-ai pus niciodată pe cântar să vezi dacă au luat în greutate”—aprecia un păstor cu experiență slujirea unui tânăr coleg. Cine nu crește spiritual devine tot mai greoi în înțelegerea Scripturii. Cu cât întrebuițești și aplici mai mult Cuvântul, cu atât deprinzi un discernământ mai sfânt (Evrei 5:11; 14).

- Ce înseamnă să dorești laptele duhovnicesc? Dar hrana tare?
-
-

- Cât de importantă este pentru tine meditația zilnică în Cuvânt?
-
-

JOI: Luca 11:1—13; Matei 26:36—41

În predica de pe munte, Domnul Iisus ne învață că rugăciunea trebuie să se îndrepte în primul rând spre sfințirea numelui Tatălui ceresc (Matei 6:7—15). Iar cu ocazia curățirii Templului, El spune: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.” (Matei 21:13). Iată adevărata prioritate!

- Ce tipar ne oferă Domnul Iisus în rugăciunea „Tatăl nostru!”?
-
-

- Cât de mult stăruiești în rugăciune asupra relației tale cu Duhul Sfânt?
-
-

VINERI: Isaia 62:1—12; Coloseni 4:12—13

Lupta și mijlocirea în rugăciune pentru semenii și frații noștri de credință dezvăluie pasiunea noastră.

- Cât de mult te simți motivat să mijlocești pentru țară? (Isaia 59:16; Ezechiel 22:30)
-
-

- În ce măsură mijlocind pentru alții experimentezi propria ta creștere spirituală?
-
-

SÂMBĂȚĂ: 1 Timotei 4:1—16; 2 Timotei 3:10—4:8

Ispititorul se luptă să îi prindă pe oameni, nu doar în capcana neascultării și a păcatului, ci și în cursa învățăturilor false. De aceea, Pavel îl sfătuiește pe Timotei: „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora.” (1 Tim. 4:16) și „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care... împarte drept Cuvântul adevărului.” (2 Tim. 2:15). Scriptura în întregime este insuflată de Dumnezeu și este de folos pentru desăvârșirea noastră, prin faptul că ne învață calea pe care trebuie să o urmăm, ne mustră când ne abatem de la ea și ne îndreaptă din nou pe cale. În acest proces dobândim înțelepciune în neprihnire. Pasiunea pentru Cuvânt a apostolului Pavel se vede clar în pasajul considerat testamentul credinței lui. (2 Timotei 4:1—8).

- Ce înseamnă să-ți hrănești mintea și inima cu cuvintele credinței și ale bune învățături?
-
-

- Urmezi tu învățătura sănătoasă care te îndreaptă spre sfințire? (Tit 3:1—15)
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Dicutăți: Cum curățește și sfințește Cuvântul, gândirea și trăirea noastră.
- Cât de des te privești în oglinda Cuvântului? Cât de mult te schimbă el?
- Cauți tu să-i înveți și pe alții să umble în neprihănire? (Daniel 12:3)
- De ce spune Iacov să nu fim mulți învățători? (Iacov 3:1)
- Cum ne ajută rugăciunea să experimentăm pacea lui Dumnezeu? (Filipeni 4:6—7)
- Cum deosebești sfințirea prin Cuvânt, de legalism? (Filipeni 4:8—9).
- Petreceți ca grup un timp în rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNEA 8—PĂRTĂȘIA FRĂȚEASCĂ ȘI SFINȚIREA

„Și El a dat pe unii,... pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.” (Efeseni 4:12)

Dumnezeu a pus la dispoziția fiecăruia dintre noi, mijloace ale harului Său pentru sfințire. Unul din aceste mijloace este Biserica în dimensiunea ei locală, comunitatea de credință, speranță și iubire a celor ce sunt sfințiți, chemați să fie sfinți (1 Corinteni 1:2). Ucenicii Domnului Iisus se formează în contextul bisericii locale. Marea trimțere de a face ucenici este menționată în Evanghelia după Matei, singura evanghelie care amintește Biserica, atât în dimensiunea cosmică (Matei 16:18), cât și în cea locală (Matei 18:17). Desăvârșirea sfinților are loc în contextul bisericii locale (Efeseni 4:12).

LUNI: Ioan 17:18—26; Fapte 4:23—37; Romani 15:5—7

Sfințirea despre care vorbește Domnul Iisus are în vedere și unitatea noastră în Duhul. Despre primii creștini Scriptura spune că erau împreună cu „o inimă și un suflet” (Fapte 1:12—14; 2:41—47). Cuvântul grecesc care exprimă această stare de spirit este „*homothumadon*” și înseamnă „toți împreună”. În lumea greacă, acest cuvânt exprima starea de spirit a locuitorilor unei cetăți. Când cetatea era asediată, *toți împreună*—cu mic, cu mare, cu o inimă și un suflet—săreau în apărarea cetății. Deasemenea, când un alergător sau un luptător se întorcea purtând cununa de lauri, întreaga cetate îl întâmpina și îl sărbătorea „cu o inimă și un suflet”. Învierea Domnului Iisus și nădejdea învierii și străngerii noastre laolaltă în slavă este motivul acestui *homothumadon* pentru credincioși.

- În ce mod oglindim prin unitatea noastră dorința de slăvire a Domnului Iisus?

- De ce o biserică lipsită de unitatea Duhului nu îl poate glorifica pe Dumnezeu?

MARȚI: 1 Corinteni 5:1—6:11; Evrei 10:24—25

Mai mult de cincizeci de ori, apostolul Pavel spune în epistolele sale cum să ne tratăm unii pe alții, ce să facem unii pentru alții, ș.a.m.d. Toate acestea cu scopul de a ne sprijinii unii pe alții în creșterea spirituală. Nu este întodeauna ușor să mustri sau să accepți mustrarea. Dar, când mustrarea este făcută cu dragoste pentru a îndrepta și ridica pe cel căzut, rezultatul este sfințirea (Galateni 6:1—2). Ispita de a părăsi comunitatea de credință: „*Nu vin la biserică până nu-mi rezolv problemele...*”, ori abandonarea celui căzut, îi dă ocazie diavolului să aibă un câștig de la noi (2 Corinteni 2:6—11). Nu există biserică perfectă, dar așa cum este ea, Domnul Iisus o consideră „sfeșnic de aur”. (Apoc. 1:20).

- În ce mod te ajută părtășia din grupul mic să crești în sfințire?

- Ce impact are purtarea ta asupra celorlalți credincioși din biserică?

MIERCURI: 1 Corinteni 10:14—22; 11:17—34

Duhul Domnului ne cercetează ori de câte ori ne apropiem de Dumnezeu cu închinare. Dar, *Masa Domnului* reprezintă—în contextul bisericii—ocazia specială de cercetare personală. Domnul Iisus a spus: „*Dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de te împacă cu fratele tău; apoi vino și adu-ți darul.*”

- Ce se întâmplă dacă noi înșine nu ne cercetăm și nu ne judecăm?

- Cum se intercondiționează dedicarea față de Domnul și dedicarea față de biserică?
-
-

JOI: Efeseni 4:1—16; Coloseni 3:11—17

Domnul Iisus a dat Bisericii slujitori, a căror responsabilitate este desăvârșirea sfinților; pentru ca aceștia să fie în stare să îndeplinească lucrarea de slujire, atât în biserică, cât și în afara ei. Lumea are nevoie de Hristos, iar Biserica—trupul lui Hristos—reprezintă manifestarea Sa plenară. Nici un credincios nu îl poate reprezenta plenar pe Hristos. Biserica are această chemare (Efeseni 1:22—23).

- Ce înseamnă să fim credincioși adevărului în dragoste?
-
-

- În ce măsură implicarea ta în biserică îi ajută pe alții să crească în sfințire?
-
-

VINERI: 1 Timotei 1:1—11; 5:1—25

Întoarcerea la Hristos reprezintă doar începutul procesului de creștere spirituală. Biserica ar trebui să fie familia duhovnicească în care copiii spirituali să crească sănătos. Pavel mărturisește: „*în fiecare zi mă apasă grija pentru toate bisericile.*” (1 Corinteni 11:28). Această grijă o împărtășește și colaboratorilor săi, chemați să vegheze și să învețe bisericile cum să umble în credință și dragoste sfântă. Celor credincioși le spune: „*Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele.*” (Evrei 13:17).

- De ce nu s-a îcheiat responsabilitatea apostolului odată cu prezentarea Evangheliei?
-
-

- Ce aștepti de la biserică, să te ajute să te simți bine sau să te sfințești?
-
-

SÂMBĂTĂ: Ioan 13:34—35; 1 Ioan 4:7—21

Cât timp călătorim spre cer nu putem experimenta desăvârșirea decât în dragoste. Dumnezeu așteaptă o inimă predată în totalitate Lui, chiar dacă faptele noastre nu sunt desăvârșite. Despre Solomon se spune că, „*...inima nu i-a fost în totul a Domnului, cum fusese inima tatălui său David.*” (1 Împărați 11:4). Iar, dragostea față de frați trebuie să crească și ea spre desăvârșire.

- Poate cineva să se bucure cu o biserică dacă nu este gata să și sufere cu ea? (1 Corint. 12:26)
-
-

- Ce temeri împiedică părtășia ta cu biserica „pe care o vezi”?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Ne-amântuit Dumnezeu doar de păcatele noastre sau și din individualismul nostru?
- Cauți o biserică desăvârșită sau una în care să crești spre desăvârșire?
- În ce măsură simți că aparții biserici din care faci parte?
- Consideri cu adevărat biserica un mijloc al harului pentru sfințire?
- Petreceți ca grup un timp în rugăciune, inspirați de acest studiu!

SESIUNILE 7 și 8—APROFUNDARE

PREGĂTEȘTE PENTRU ÎNTÂLNIREA GRUPULUI ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE

CUM TE-A AJUTAT ACEST STUDIU:

1. Să înțelegi voia lui Dumnezeu.

2. Să te apropii de Dumnezeu.

3. Să umbli în voia Lui.

4. Să mărturisești despre El.

5. Să experimentezi harul Său.

**RECITEȘTE ÎN FIECARE ZI UN PASAJ BIBLIC REFERITOR LA ACESTE TEME
ȘI ROAGĂ-TE CU SINCERITATE ȘI ÎNCREDERE**

LUNI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MARȚI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MIERCURI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

JOI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

VINERI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

SÂMBĂȚĂ: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

DUMINICĂ: Notează un gând care te-a cercetat din predicile acestor duminici:

SESIUNEA 9— PROVIDENȚA DIVINĂ ȘI SFINȚIREA

„Dumnezeu ne pedepsește spre binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.”
Evrei 12:12

Cuvântul „providență” vine din latinescul *providentia* prin traducerea grecescului *pronoia* și înseamnă *a vedea dinainte*, precum și *a purta de grijă*. Providența divină este purtarea de grijă pe care Dumnezeu o manifestă în mod permanent față de întreaga creație și în mod special față de om și față de fiecare ființă și lucru în parte (Matei 6:26; 10:29—30). În providența Sa, chiar răul este încorporat în planul divin spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu (Genesa 50:20). Cunoscutul pasaj din Romani 8:28 afirmă că, „*Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.*”

LUNI: 2 Corinteni 1:2—11; 1 Petru 1:5—9

L-am întrebat pe fratele Niculiță Moldovan, cu trei luni înainte de plecarea sa la Domnul, — Frate Niculiță, care este cel mai important lucru pe care l-ați învățat într-o viață întreagă de credință? — Nu există, întâmplare, ci numai voia Domnului, mi-a răspuns senin. Într-adevăr, Dumnezeu împlinește voia Sa chiar prin suferința umană (Psalm 119:75). În toate împrejurările, Dumnezeu este în control (Deuteronom 32:39; Isaia 45:7), și ne mângâie în necazurile noastre (Isaia 66:13; 2 Corinteni 1:3--5).

- Ce beneficiu spiritual a văzut Pavel în necazurile prin care a trecut?
-
-

- Cât de mult îți exersezi credința pentru sfințire în mijlocul necazurilor?
-
-

MARȚI: Plângerile lui Ieremia 3:19—33; Ieremia 20:7—8

Încercările prin care am trecut în perioada comunistă au întărit și mai mult dedicarea noastră față de Domnul. Pentru mine, profeții Vechiului Testament au fost mereu o sursă de inspirație și încurajare. După patruzeci de ani de slujbă profetică, Ieremia privește dezolat ruinele Ierusalimului. Cât de mult a încercat să împiedice dezastrul, chemând poporul la pocăință! Dar toată lupta și suferința lui au fost zadarnice. Într-un astfel de moment, Ieremia rostește celebrele cuvinte: „*Iată ce mai gândesc în inima mea și iată ce mă face să mai trag nădejde: Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșii Ta este atât de mare?*” (3:21—23).

- De ce nu au putut nedreptățile și insuccesul să-l înrăiască și să-l acrească pe Ieremia?
-
-

- Cum te eliberează încrederea în Domnul de amărăciune și descurajare?
-
-

MIERCURI: Evrei 12:1—14; Evrei 2:10 și 5:7—9

Cuvântul grecesc pentru pedapsă este *paideuo* și înseamnă *a instrui un copil, a corecta, a pedepsi aspru (prin bătaie)*. Dumnezeu ne disciplinează sau ne corectează uneori prin măsuri severe, spre binele nostru etern. Uneori, îngăduie suferința fără vreo legătură cu greșelile sau păcatele noastre (Luca 13:1--5; Ioan 9:1-3); alteori, El poate folosi suferința să ne disciplineze (Deut. 8:5), să ne mustre (Iov 5:17--18), să ne învețe (Psalm 119:71), să ne determine să ne apropiem de El (Isaia 26:16; Osea 5:14-15), să ne curățească (Isaia 48:9--10). Odată ce L-am implicat în viața noastră, nu ne mai lasă!

- Ce rol a avut suferința în viața Domnului Iisus? (vezi și Isaia 53:3)
-
-

- Cum te ajută în suferință faptul că Dumnezeu te tratează ca fiică sau fiu?
-
-

JOI: Iacov 1:1—17; Romani 5:1—5

Subliniază cuvintele care se referă la: bucurie, încercare, necaz, răbdare, desăvârșire, credință, înțelepciune, nădejde, ispită. Ce relație ai descoperit între suferință, bucurie, răbdare și desăvârșire?

- De ce avem nevoie în suferință de înțelepciune și statornicie? Cum le dobândim?
-
-

- De ce putem spune că Dumnezeu ne încearcă, dar nu ne ispitește?
-
-

VINERI: 1 Petru 2:19—25; 1 Petru 4:12—19; Evrei 11:35—40

Urmând pilda și învățătura Domnului Iisus, apostolii au învățat că „în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.” (Fapte 14:22 și Ioan 16:33). Afirmatia lui Pavel: „Pot totul în Hristos care mă întărește” este adesea scoasă din context pentru o așa zisă „evanghelie” a prosperității prin credință (Filipeni 4:12—13). Credința face ca întristările, lipsurile și suferința să lucreze pentru noi o greutate veșnică de slavă (2 Corinteni 4:16—18; 11:23—33). Când Petru spune că Hristos ne-a lăsat o pildă, el folosește imaginea elevului care învață să scrie pe tăbliță imitând învățătorul. Hristos a scris primul rând pe tăbliță și noi trebuie să scriem la fel (1 Petru 1:21).

- Ce relație vezi între credință, suferința pentru Evanghelie, sfințire și slavă?
-
-

- Cât de mult ai mulțumit în suferință pentru sfințire și slavă? (Efeseni 5:20)
-
-

SÂMBĂȚĂ: Romani 8:16—39

Dumnezeu folosește multe mijloace pentru sfințirea noastră. Fără îndoială, unul din ele este suferința. Nuiua suferinței și a muștrării este întotdeauna benefică deși, nu neapărat necesară (Proverbe 13:24; 22:15; 1 Corinteni 4:21). Scopul este întotdeauna câștigarea și nu pierderea.

- De ce atitudinea noastră nu este resemnare fatalistă, ci încredere în dragostea divină?
-
-

- În ce măsură ai ajuns la convingerea că nimic nu te poate despărți de dragostea lui Hristos?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- Care este primul gând care îți vine în minte când te confrunți cu suferința?
- Ce fel de cereri predomină în rugăciunile tale când treci prin suferință?
- Care este scopul lui Dumnezeu când îngăduie suferința?
- Ce ar vrea diavolul să facem în suferință? (Iov 1:8—11)
- De ce nu plătim pentru păcatele noastre când suferim? (Isaia 53:5)
- În ce mod te-a ajutat Cuvântul să-ți clarifici înțelegerea suferinței?
- Petreceți ca grup un timp în rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNEA 10— LUPTA SPIRITUALĂ ȘI SFINȚIREA

„Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” (Efeseni 6:12)

Prin harul lui Dumnezeu am fost aduși la viață nouă în Hristos (Efeseni 2:1—5). De acum avem de înfruntat trei vrăjmași, firea pământească, lumea și diavolul. Deși fiecare din acești trei vrăjmași—*firea, lumea și diavolul*—joacă un rol unic în lupta spirituală, aceștia conlucrează și amplifică totodată presiunea asupra celui credincios. Lupta spirituală este o luptă împotriva păcatului. Duhul Sfânt spune: *„Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului.” (Evrei 12:4).*

LUNI: 1 Corinteni 9:24—27; Romani 13:12—14

În firea noastră pământească zac latente pasiuni și patimi care pot fi trezite ușor, în ciuda predării noastre lui Dumnezeu (Romani 13:14). Lumea ca sistem spiritual fără Dumnezeu va încuraja tot ceea ce apelează la poftele firii înclinate spre păcat (1 Ioan 2:15—17). Deoarece lumea zace în cel rău (1 Ioan 5:19), valorile ei, prestigiul, puterea, parohialismul (religios, etnic, rasial, etc.), posesiunile (iubirea de bani) și plăcerea, vor exercita o continuă atracție asupra creștinului lumesc (1 Corint. 3:3). Ceea ce oferă biruință asupra lumii este credința ce înnoiește modul în care privim viața (1 Ioan 5:4).

- Cum s-a raportat apostolul Pavel la sistemul de valori al lumii? (Galateni 6:14)

-
-
- Cât de mult te motivează premiul chemării cerești în lupta împotriva păcatului?

MARȚI: 2 Corinteni 10:1—11:3

Cel mai perfid vrăjmaș al sfințirii noastre este diavolul. El încearcă să ne facă ineficienți pentru Împărăție și mai ales să ne împiedice în asemănarea noastră cu Hristos. Ai surprins uneori în tine—în momente în care nu te așteptai—gânduri și dorințe păcătoase, de poftă sexuală, de mândrie, de ură, de invidie, de răzbunare, de lăcomie, de minciună, de înșelăciune, de ceva ce întinează cugetul? Pavel ne avertizează spunând: *„Să nu lăsăm pe diavolul să aibă un câștig de la noi, căci nu suntem în neștiință despre planurile lui.” (2 Corint 2:11).* Diavolul ne atrage atenția asupra unei realități, pe care o prezintă altfel decât o face Dumnezeu. Odată ce a reușit să ne capteze atenția, diavolul zidește în gândurile și în imaginația noastră „întărituri” sau „cazimate”, ce nu pot fi demolate decât atunci când orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. Diavolul caută un „cârlig” de care să se folosească. Să nu îi dăm ocazie diavolului! (Efes. 4:26—27). Iisus a spus: *„El nu are nimic în Mne” (Ioan 14:30—31).*

- Ce gânduri de justificare îți vin în minte când cedezi ispitei?

-
-
- Cum descoperi „cazimatele” nesupunerii față de Hristos din viața ta?

MIERCURI: Luca 22:24—46; Evrei 4:14—16

Cea mai bună cale de a-l ține pe diavol la distanță este să stăm aproape de Domnul Iisus. Când ne rugăm: *„...Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău”*—privirea trebuie îndreptată spre Dumnezeu—*„Căci, a Ta este împărăția, și puterea, și slava în veci. Amin!”*. Împotrivirea față de diavolul trebuie precedată de supunere față de Dumnezeu (Iacov 4:7—8; 1 Petru 5:6—9).

- Cum ne ajută Cuvântul și rugăciunea să veghem și să ne împotrivim ispitirii?
-
-

JOI: 2 Corinteni 12:1—10; Apocalipsa 2:8—10, 13

Deși există mulți demoni (îngeri căzuți) numai unul este numit *Diabolos*—*Acuzatorul* sau *Satanas*—*Adversarul (Vrăjmașul)*. Scopul ispitirii este acela de a-i aduce pe oameni sub controlul și dominația lui cât mai deplină. Deși toată lumea zace în cel rău (1 Ioan 5:19), iar cei nemântuiți se află în întuneric spiritual și sub puterea Satanei (Fapte 26:18), diavolul nu exercită același grad de control asupra lor. Biblia vorbește despre oameni îndemonizați, ceea ce înseamnă „posesiune demonică” (Matei 12:43—45). Vestea bună este că un credincios nu poate fi posedat sau îndemonizat, deoarece Duhul Sfânt locuiește în el (1 Ioan 4:4). Dar, un credincios poate fi opresat de diavol, din afara lui. Opresiunea demonică poate să aducă, cu permisiunea lui Dumnezeu, chiar o suferință trupească. Atât Iov, cât și Pavel au avut de suferit din această pricină. Obsesia demonică este acea preocupare „bolnăvicioasă” care face ca atenția omului să fie îndreptată spre diavol. În dorința de a-și rezolva anumite probleme, cel necredincios apelează la magia neagră sau la magia albă; iar rezultatul este de cele mai multe ori îndemonizarea. Preocuparea obsesivă a credinciosului cu lucrările diavolului este condamnată de cuvântul lui Dumnezeu (Apocalipsa 2:24).

- „Țepușul în carne” sau „solul Satanei” împiedica sfințirea lui Pavel?
-
-

VINERI: Efeseni 6:10—17; 2 Timotei 1:7

Exegeții bibliei cred că Pavel în închisoare, legat de un ostaș roman, privea la armura acestuia în timp ce descria „armura lui Dumnezeu” cu care trebuie să fie echipat ostașul lui Hristos. Spiritul care se degajă din aceste îndemnuri este de încredere și încurajare deoarece Hristos a biruit (Coloseni 2:15).

- Care este primul îndemn pe care îl dă Pavel? De ce?
-
-

- Care este structura organizatorică a puterilor întunericului?
-
-

SÂMBĂTĂ: Efeseni 6:10—20; 1 Tesaloniceni 5:8

Scopul „înarmării” spirituale este acela de a rezista uneltirilor diavolului, de a fi pregătiți pentru lupta „corp la corp” în ziua cea rea, de a rămâne biruitori, de a stinge „săgețile arzătoare” și de a folosi sabia Duhului, Cuvântul lui Dumnezeu ca armă de atac. E nevoie de multă rugăciune (Efes.6:18—20).

- De ce ni se spune de două ori să luăm toată armura lui Dumnezeu?
-
-

- Descrieți elementele armurii și rolul lor în lupta spirituală?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- În ce împrejurări ai devenit conștient de lupta spirituală?
- Cum afectează *firea, lumea și diavolul*, procesul sfințirii?
- Ce înseamnă lupta cea bună a credinței? (1 Timotei 6:12 și 2 Timotei 4:7)
- Cum ațâță diavolul și lumea pornirile noastre păcătoase? (Iacov 4:1—4)
- Ce pildă ne-a dat Domnul Iisus în lupta cu diavolul? (Luca 4:1—13)
- Cum putem urma exemplul norului de martori ai credinței? (Evrei 12:1—3)
- Ce trebuie să faci în situația în care ai fost înfrânt de păcat? (1 Ioan 1:6—9)
- Petreceți ca grup un timp în rugăciune inspirat de acest studiu!

SESIUNILE 9 și 10—APROFUNDARE

PREGĂTEȘTE PENTRU ÎNTÂLNIREA GRUPULUI ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE

CUM TE-A AJUTAT ACEST STUDIU:

1. Să înțelegi voia lui Dumnezeu.

2. Să te apropii de Dumnezeu.

3. Să umbli în voia Lui.

4. Să mărturisești despre El.

5. Să experimentezi harul Său.

**RECITEȘTE ÎN FIECARE ZI UN PASAJ BIBLIC REFERITOR LA ACESTE TEME
ȘI ROAGĂ-TE CU SINCERITATE ȘI ÎNCREDERE**

LUNI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MARȚI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MIERCURI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

JOI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

VINERI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

SÂMBĂȚĂ: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

DUMINICĂ: Notează un gând care te-a cercetat din predicile acestor duminici:

SESIUNEA 11— SFINȚIȚI PENTRU SLUJIRE

„Dacă cineva se curățește de acestea, va fi un vas de cinste, sfințit, folositor Stăpânului său, destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 2:21)

Dacă am privi sfințirea doar ca separare de păcat și nu dedicare în slujba lui Dumnezeu, viața noastră ar fi săracă și lipsită de bucuria adevărată. Iisus a spus: „Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.” (Luca 19:10). Aceasta înseamnă nu doar recuperare, ci și reabilitare și împlinirea destinului nostru. Am fost mântuiți să slujim de laudă slavei harului Său (Efeseni 1:6; 12; 14 și 2:7). Credincioșilor din Tesalonic, apostolul Pavel le scrie: „...de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat.” (1 Tesal. 1:9). În Apoc. 22:3 citim: „Robii Lui Îi vor sluji.”

LUNI: Leviticul 8:1—13; 10:1—7

Consacrarea preoților în slujire se făcea cu sângele jertfei și cu untdelemnul, simbol al Sfântului Duh. Prin mijlocirea Domnului Iisus avem parte de jertfa necurmată de ispășire, ca să putem sluji cu un cuget curat (1 Ioan 2:1-2), și ungerea Duhului ne îmbracă cu putere și cu daruri duhovnicești (1 Ioan 2:20). Întâmplarea tragică petrecută cu cei doi fii ai lui Aaron arată că nu putem să-L slujim pe Dumnezeu oricum; că nu putem să Îl manipulăm prin slujirea noastră: „Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine, și voi fi proslăvit în fața întregului popor.” (Levitic 10:3). Focul străin ar putea simboliza strădania sau resursele firii noastre, în independență și desconsiderare a focului sacru, al Duhului Sfânt.

- Ce învățăm din tragedia celor doi preoți, fii ai lui Aaron?

- În ce măsură slujirea ta este în dependență și respect față de Dumnezeu?

MARȚI: Romani 12:1—16; 1 Petru 4:10—11

Slujirea duhovnicească începe cu consacrarea trupurilor noastre și cu transformarea care vine prin înnoirea gândirii noastre. Numai o „metamorfozare” a ființei noastre ne face în stare să-L slujim pe Dumnezeu. „El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva.” (Fapte 17:25). Slujirea este un privilegiu sfânt și se îndeplinește cu atitudine smerită, prin credință și echiparea cu darurile harului (Romani 12:3, 6—8). Cine are un dar duhovnicesc să-l folosească. Fără credință, darurile nu funcționează, iar fără dragoste, nu sunt folositoare.

- Cum se împletesc în sfințire, atât curățirea cât și dăruirea?

- De ce confirmarea și uneori chiar descoperirea darurilor vine prin exersare?

MIERCURI: 1 Corinteni 12:1—31; Efeseni 4:11—12

Întreaga Dumnezeire, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh echipează Biserica cu daruri. Pavel spune că sunt: Felurite Daruri—Același Duh; Felurite Slujbe—Același Domn; Felurite Lucrări—Același Dumnezeu. (1 Corint. v. 4—6). **Darurile** harului sunt enumerate în Romani 12:6—8; **Slujbele**, în Efeseni 4:11—12; și **Lucrările**, în 1 Corinteni 12:8—10 (*de pildă*, adică exemplificativ); dar toate se manifestă prin Duhul Sfânt, care dă fiecăruia cum voiește. Prin aceste—daruri, slujiri, lucrări—Biserica funcționează ca trup spiritual al lui Hristos. Sunt diferite daruri, diferite mădulare, dar este un singur trup.

- Ai răspuns chemării lui Dumnezeu de a sluji cu darul tău, în trupul lui Hristos?

- Cât de ușor sau de greu reușești să vezi nevoile din jurul tău?
-
-

JOI: Ioan 13:1—5; 1 Corinteni 13:1—13

Căci Fiul Omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți. (Marcu 10:45). Noi suntem sfințiți mai mult atunci când Îl ascultăm pe Dumnezeu și îndeplinim orice slujire sau lucrare pe care El ne dă să o facem, cu dragoste și dăruire de sine, ca Domnul Iisus.

- De ce slujirea în dragoste reprezintă un mijloc al harului sfințitor?
-
-

- Ce calități ale dragostei ar trebui să se manifeste mai mult în viața și slujirea ta?
-
-

VINERI: Efeseni 5:19—6:4; 1 Petru 3:1—7

Familia este locul în care se arată cel mai bine ce fel de creștini suntem. Cea mai importantă slujire are loc în cadrul familiei. Pentru ca cineva să aibă responsabilități de supraveghere și cârmuire în Biserică, trebuie mai întâi să-și exercite darul cârmuirii în familie (1 Timotei 3:4—5). Familia creștină este chemată să ilustreze relația dintre Hristos și Biserică: „*Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului... Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească.*” Familiile puternice dăinuiesc din generație în generație, deoarece în aceste familii copiii sunt crescuți cu răbdare și dragoste „*în musturarea și învățătura Domnului*”. (Vezi: Deut. 6: 4—9)

- Cum poate o soție să „impună” Cuvântul în familie prin purtarea ei?
-
-

- Ce legătură există între respectul și grija față de soție a unui soț și viața lui de rugăciune?
-
-

SÂMBĂTĂ: Matei 25:1—46

În rugăciunea de mijlocire, Domnul Iisus leagă sfințirea de trimiterea în lume: „*Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. Și Eu Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.*” (Ioan 17:15—19). Deci nu izolarea de lume ne face sfinți, ci mărturia în lume și slujirea lumii cu Adevărul. (Iacov 1:26—27).

- Ce relație crezi că există între veghere, slujire și judecata viitoare?
-
-

- Ce te motivează să slujești cu bucurie?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

- În ce măsură abordezi slujirea ca act de închinare față de Dumnezeu?
- Cum crezi că evaluează Domnul Iisus evlavia ta? (Iacov 2:15—16)
- Cum poate deveni slujirea un pericol pentru sfințirea ta?
- Vezi o relație în viața ta între slujire și sfințire?

SESIUNEA 12— URMĂRIȚI ZILNIC SFINȚIREA !

*„Dacă vrei să vină după Mine, să se lepede de sine,
să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.”
(Luca 9:23)*

Pastorul Richard Wurmbbrand mărturisea că într-o zi când era singur în celulă, la izolare, Duhul Domnului i-a amintit versetul: *„Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.”* (Apoc. 2:10). - Doamne, o zi—și este așa de greu...! Dar, până la moarte...! Domnul i-a spus: Fii credincios o zi, azi! Așa că, în fiecare zi, m-am hotărât să-l fiu credincios, o zi—astăzi, a spus fratele Richard.

Biblia vorbește destul de mult de ziua de azi: *Alege astăzi!* (Deut. 30:15—20; Iosua 24:15); *O! de ați asculta azi glasul Lui!* (Psalm 95:7); *Astăzi, dacă auziți glasul Lui...!* (Evrei 3:7); *Îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: Astăzi...!* (Evrei 3:13); *El hotărăște din nou o zi: Astăzi !* (Evrei 4:7). Biserica de la Ierusalim se aduna la Templu în fiecare zi, și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți. (Fapte 2:46—47).

Așa cum ne rugăm *„Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi!”*, așa ar trebui să ne rugăm zilnic pentru sfințirea noastră. Apostolul Pavel îi scrie lui Timotei: *„Caută (antrenează-te) să fii evlavios!* (1 Timotei 4:7). Antrenamentul presupune regularitate și consecvență. Poate nu reușești în fiecare zi prea mult, dar ia crucea în fiecare zi!

LUNI: Genesa 39:1—23 – O zi din viața lui Iosif!

În fiecare zi:

- Petrece timp în părtășie cu Domnul!
- Fii gata să-L mărturisești pe Domnul!
- Slujește-L cât poți și cu ce ai pe Domnul!
- Trăiește în pace și iertare pentru Domnul!
- Mărturisește-ți păcatele Domnului!
- Luptă-te lupta cea bună a credinței!
- Umblă cu lepădare de sine și umplere de Duh!

- Ce crezi că poți învăța de la Iosif?
-

MARȚI: Rut 2:1—23 – O zi din viața tinerei Rut!

În fiecare zi:

- Petrece timp în părtășie cu Domnul!
- Fii gata să-L mărturisești pe Domnul!
- Slujește-L cât poți și cu ce ai pe Domnul!
- Trăiește în pace și iertare pentru Domnul!
- Mărturisește-ți păcatele Domnului!
- Luptă-te lupta cea bună a credinței!
- Umblă cu lepădare de sine și umplere de Duh!

- Ce crezi că poți învăța de la Rut?
-

MIERCURI: 1 Samuel 17:1—58 – O zi din viața lui David!

În fiecare zi:

- Petrece timp în părtășie cu Domnul!
- Fii gata să-L mărturisești pe Domnul!
- Slujește-L cât poți și cu ce ai pe Domnul!
- Trăiește în pace și iertare pentru Domnul!
- Mărturisește-ți păcatele Domnului!
- Luptă-te lupta cea bună a credinței!
- Umblă cu lepădare de sine și umplere de Duh!

- Ce crezi că poți învăța de la David?
-
-

JOI: Estera 4:1—17 – O zi din viața lui Esterei!

În fiecare zi:

- Petrece timp în părtășie cu Domnul!
- Fii gata să-L mărturisești pe Domnul!
- Slujește-L cât poți și cu ce ai pe Domnul!
- Trăiește în pace și iertare pentru Domnul!
- Mărturisește-ți păcatele Domnului!
- Luptă-te lupta cea bună a credinței!
- Umblă cu lepădare de sine și umplere de Duh!

- Ce crezi că poți învăța de la Estera?
-
-

VINERI: Marcu 1:14—45 – O zi din viața Domnului Iisus!

În fiecare zi:

- Petrece timp în părtășie cu Domnul!
- Fii gata să-L mărturisești pe Domnul!
- Slujește-L cât poți și cu ce ai pe Domnul!
- Trăiește în pace și iertare pentru Domnul!
- Mărturisește-ți păcatele Domnului!
- Luptă-te lupta cea bună a credinței!
- Umblă cu lepădare de sine și umplere de Duh!

- Ce înveți din pilda Domnului Iisus?
-
-

SÂMBĂȚĂ: Apocalipsa 22:1—21 – O zi din veșnicie!

În fiecare zi:

- Petrece timp în părtășie cu Domnul!
- Fii gata să-L mărturisești pe Domnul!
- Slujește-L cât poți și cu ce ai pe Domnul!
- Trăiește în pace și iertare pentru Domnul!
- Mărturisește-ți păcatele Domnului!
- Luptă-te lupta cea bună a credinței!
- Umblă cu lepădare de sine și umplere de Duh!

- Ce crezi că poți învăța privind spre cer?
-
-

DISCUȚII ÎN GRUP:

❖ Maria și Marta (Luca 10:38—40)	- Petrece timp în părtășie cu Domnul !
❖ Andrei și Filip (Ioan 1:40—45)	- Fii gata să-L mărturisești pe Domnul !
❖ Maria Magdalena (Marcu 14:3—9)	- Slujește-L cât poți și cu ce ai pe Domnul !
❖ De câte ori să iert? (Matei 18:21—22)	- Trăiește în pace și iertare pentru Domnul !
❖ Aleargă la El! (1 Ioan 1:6—9)	- Mărturisește-ți păcatele Domnului !
❖ Apostolul Pavel (2 Timotei 4:7—8)	- Luptă-te lupta cea bună a credinței !
❖ Frați sfinți! (Efeseni 5:18)	- Cu lepădare de sine și umplere de Duh !

LECȚIILE 11 și 12—APROFUNDARE

PREGĂTEȘTE PENTRU ÎNTÂLNIREA GRUPULUI ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE

CUM TE-A AJUTAT ACEST STUDIU:

1. Să înțelegi voia lui Dumnezeu.

2. Să te apropii de Dumnezeu.

3. Să umbli în voia Lui.

4. Să mărturisești despre El.

5. Să experimentezi harul Său.

**RECITEȘTE ÎN FIECARE ZI UN PASAJ BIBLIC REFERITOR LA ACESTE TEME
ȘI ROAGĂ-TE CU SINCERITATE ȘI ÎNCREDERE**

LUNI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MARȚI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

MIERCURI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

JOI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

VINERI: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

SÂMBĂȚĂ: Referința textului citit: _____

Notează un gând care te-a cercetat: _____

DUMINICĂ: Notează un gând care te-a cercetat din predicile acestor duminici:
